نامهٔ ثانئ عامّ پِطْرُسِ حواري

مشتمل

بر سه باب

(بابِ اوّل مشتمل بر بيست و يك آيه)

(۱) شِمْعُونِ پِطْرُس بندة و حوارئِ عيسئٰ مسيح بآنان كه قِسمت يافته اند
چون ما ايمانِ گران‌بهارا بعدالتِ خدا و رهانندهٔ ما عيسئٰ مسيح (۲) كه
فضل و آرام بر شما از معرفتِ خدا و عيسئٰ خداوندِ ما افزون باد *
(۳) چنانچه قدرتِ الٰهئِ او هر چيزرا كه منسوب بحيات و زُهد ميباشد
بوسيلهٔ معرفتِ آن كس كه مارا بجلال و صلاح خوانده است بما عنايت
فرموده است (۴) كه بوساطتِ آنها مواعيدِ بسيار اعظم و اكرم بما عنايت
كرده شده است تا آنكه شما از فسادي كه در دنيا بسببِ شهوت است
خلاصي يافته بوسيلهٔ اينها در طبيعتِ الٰهيّت شريك گرديد (۵) بر اينها
نظر نموده سعئِ بليغ نموده ظاهر سازيد از ايمان صلاح و از صلاح معرفت‌را
(۶) و از معرفت پرهيز و از پرهيز صبر و از صبر تقوي‌را (۷) و از تقوي اُلفتِ
برادرانه و از اُلفتِ برادرانه محبّت‌را (۸) چه اگر اين چيزها در شما يافت
شود و بيفزايد شمارا در معرفتِ خداوندِ ما عيسئٰ مسيح لغو و بي‌ثمر نخواهد
بود (۹) و آن كس كه صاحبِ اين اخلاق نيست كور و اَحوَل است و فراموش
نموده است كه از گناهانِ پيشين تنزيه يافته است (۱۰) پس اي برادران
اولي است كه كوشش نمائيد كه دعوت و برگزيده‌گئِ خودرا ثابت نمائيد
كه اگر چنين نمائيد هرگز نخواهيد افتاد (۱۱) و باين نوع شمارا كمالِ
مدخليّت در ملكوتِ ابدئِ خداوند و رهانندهٔ ما عيسئٰ مسيح داده

خواهد شد * (۱۲) و من از این غفلت نخواهم ورزید که این مطالب‌را
پیوسته گوش‌زدِ شما نمایم هرچند خود میدانید و در راستی که دارید
ثابت‌قدم میباشید (۱۳) و مناسب میدانم که هنگامي که در این مسکن
هستم شمارا بیادآوري تحریك نمایم (۱۴) و میدانم که گذاشتنِ مسکنِ خودرا
زود واقع مي‌شود چنانچه خداوندِ ما عیسيِ مسیح مرا آگاه کرده است
(۱۵) پس سعي مي‌نمایم که بعد از وفاتِ من این مطالب‌را شما پیوسته یاد
آرید * (۱٦) که ما افسانه‌هاي ساخته‌گي‌را پیروي نکردیم چون از قوّت
و ظهورِ خداوندِ ما عیسيِ مسیح شمارا مطّلع ساختیم بلکه بچشمانِ خود
بزرگيِ اورا مشاهده نمودیم (۱۷) که از خدا و پدر عزّت و جلال یافت هنگامي
که آوازي بجهتِ وَيْ از جلالِ عظیم باین معنی نازل گردید که این است
پسرِ محبوبِ من که من از وَيْ خوشنودم (۱۸) و این صدارا هنگامي که با وَيْ
در کوهِ مقدّس بودیم شنیدیم ما که از آسمان آمد * (۱۹) و اعتقادِ ما در
بارهٔ کلامِ نبوّت افزود و شما نیکو مینمائید که اورا اعتنا مینمائید که
چون چراغ در ظلمت میدرخشد تا هنگامي که فجر خندد و ستارهٔ صبح
در دلهاي شما طالع گردد (۲۰) و این‌را نخست بدانید که هر خبرِ کتابي‌را
شرحِ مخصوصی نیست (۲۱) زیرا که خبرهاي پیشین باارادهٔ مردم نشد بلکه
اشخاصِ مقدّسِ خدا بروح‌القدس متحرّك گشته سخن گفتند *

(بابِ دویم مشتمل بر بیست و دو آیه)

(۱) و پیغمبرانِ کاذب نیز در قوم بودند چنانچه درمیانِ شما معلّمانِ کاذب
نیز خواهند بود که بدعتهاي مُهلك‌را در خفا داخل خواهند نمود بمرتبهٔ
که آن مخدومي که آنهارا خرید انکار خواهند نمود و هلاكِ ناگهاني بر خود
قرار خواهند داد (۲) و بسیاري اُمورِ مُهلکهٔ ایشان‌را پیروي خواهند نمود
که بسببِ ایشان نسبت براهِ راست لعن کرده خواهد شد (۳) و از راهِ طمع
بافسانه‌هاي فریبنده شمارا مایهٔ نفعِ خود خواهند پنداشت و جزاي آنها

مدّتي تأخير نخواهد افتاد و هلاكِ آنها درنگ نمي‌نمايد • (۴) كه چون خدا بر فرشته‌گان كه مرتكبِ گناه شدند دريغ نفرمود بلكه در جهنّم انداخته بزنجيرهاي ظلمت گرفتار نمود كه تا بروزِ حكم محفوظ باشند (۵) و بر جهانِ كُهنه دريغ نفرمود كه شخصِ هشتم يعني نُوحْ‌را كه دعوت براستي مي‌نمود محفوظ داشته بر جهانِ بي‌دينان طوفاني فرود آورد (۶) و شهرهاي سِدُومْ و عَمُوراه‌را خاكستر نموده از راهِ مكافات زيروزبر كرده بجهتِ بي‌دينانِ آينده عبرت نهاد (۷) و لُوطِ عادل‌را كه از رفتارِ بي‌ضابطهٔ بي‌دينان غم ميخورد رهانيد (۸) كه آن عادل هنگامي كه در ميانِ آنها ساكن بود هر روز از ديدن و شنيدنِ افعالِ ناشايستهٔ آنها دلِ راستِ خودرا مجروح ميداشت (۹) [محقّق است كه] خداوند ميتواند كه دين‌داران‌را از امتحان رهانيده ناراستان‌را تا روزِ حكم در عقوبت نگاه دارد (۱۰) خصوصاً آنان كه در پيِ جسم بخواهشِ آلوده‌گي رفتار مينمايند و حكمرانان‌را تحقير مينمايند * مُتَهَوِّر و مُتَكَبِّر ميباشند و از طعن زدنِ بزرگان نمي‌انديشند (۱۱) و ملائكه با وجودِ آنكه در زور و توانائي بيش اند مقدّمهٔ فحش‌آميزرا بر آنها نزدِ خداوند نمي‌برند (۱۲) و اينها كه چون حيوانِ مُطلق هستند كه بجهتِ گرفتاري و خرابي موجود شدند در مقدّماتي كه نمي‌فهمند كفر ميگويند و از فسادِ خود فاسد خواهند شد (۱۳) كه مزدِ ناراستي‌را خواهند يافت كه عيش و عشرتِ روزرا تَنَعُّم ميدانند و حال آنكه داغها و نقصها مي‌باشند و از تزويراتِ خود هنگامي كه با شما در ضيافتها مي‌نشينند خوش ميشوند (۱۴) و چشمهايشان پُر از زنا است كه از گناه باز نمي‌ايستند و ايشان نُفوسِ مُتَلَوِّن‌را ميفريبند و دلِ آنها در طمع مستقّر گشته است و فرزندانِ لعنت ميباشند (۱۵) و راهِ راست‌را گذاشته گمراه گشته متابعت نمودند براهِ بِلْعامِ ابن بُصُورْ كه مزدِ ناراستي‌را دوست داشت (۱۶) و از حماقتِ خود مُلزم گرديد كه حمارِ صامت در صداي انسان تكلّم نموده پيغمبررا از ديوانه‌گي منع نمود (۱۷) ايشان اند چشمه‌هاي بي‌آب و ابرهائي

که از باد گردش مینمایند و بجهتِ آنها تاریکیءِ ظلمتِ جاوید مقرّر است *
(۱۸) و الفاظِ بلندِ باطل‌را استعمال نموده گرفتار می‌نمایند بخواهشهای جسمانی
و بی‌عصمتی آنانی‌را که فی‌الحقیقه از اهلِ ضلالت رستگاری یافته بودند
(۱۹) و آنهارا بآزادی وعده میدهند و حال آنکه خود بنده‌گانِ فساد اند از
آنجا که چون شخص از کسی مغلوب شد در بندِ او نیز گرفتار است (۲۰) و
اگر بعد از رُستن از آلایشِ دُنیَوی بواسطهٔ معرفتِ خداوند و رهاننده عیسیءِ
مسیح بارِ دیگر در آنها پیچیده و مغلوب شوند انجامِ آنها بدتر از آغاز شده
است (۲۱) چه بهتر بود آنهارا که راهِ راست‌را ندانند از آنکه بعد از دانستن
از آن فرمانِ پاك که به آنها سپرده شد اعتراف ورزند (۲۲) که آن مثل بر
آنها درست گردید که سگ بقیءِ خود رجوع کرده است و خوكِ شسته
شده بغلطیدن در لجن *

(بابِ سیوم مشتمل بر هجده آیه)

(۱) ای محبوبان اکنون این مراسلهٔ دیگررا بشما می‌نویسم و در این و آن
هر دو دلِ سادهٔ شمارا بطریقِ یادآوری بر می‌انگیزم (۲) تا یاد آرید کلامی‌را
که پیش پیغمبرانِ مقدّس گفته اند و حکمِ ما رسولانِ خداوند و رهاننده‌را
(۳) و نخست این‌را بدانید که در اوانِ آخر ریشخند کننده‌گان خواهند آمد
که بر وفقِ خواهشهای خود رفتار نموده (۴) خواهند گفت که وعدهٔ ظهورَش
کجاست که از هنگامی که پدران مُرده اند هر چیز بهمان نَسَق است که در
آغازِ آفرینش می‌بود * (۵) که ایشان عمداً فراموش میکنند که آسمان از قدیم
می‌بود و زمین از آب و در آب موجود می‌بود به امرِ خدا (۶) و با وجودِ آنها
آن جهانی که آن وقت می‌بود در آب غرق گشته تباه گردید (۷) و آسمان
و زمینی که الحال می‌باشد به امرِ وَیْ امانت و محفوظ باشند بجهتِ
آتش در روزِ جزا و هلاكِ اشخاصِ بی‌دین * (۸) و این یك امر ای محبوبان
بر شما مخفی نماند که نزدِ خداوند یك روز چون هزار سال و هزار سال

چون یك روز است (۹) و خداوند در وعدهٔ تأخیر نمي‌نماید چنانچه بعضي تأخیر مي‌پندارند بلکه با ما بحلم رفتار مي‌نماید و نمي خواهد که کسي هلاك گردد بلکه تمامي به توبه رجوع کنند (۱۰) لیکن روزِ خداوند چون دُزد در شب خواهد آمد و در آن وقت آسمانها بفشانش از جا در خواهد رفت و عناصر سوخته از هم خواهد پاشید و زمین و متحدّثاتش سوخته خواهد گردید * (۱۱) پس چون این همهٔ چیزها از هم مي‌پاشد شمارا چه نوع اشخاص مي‌باید بودن در هر رفتارِ نیك و عبادت (۱۲) منتظر و خواهانِ رسیدنِ روزِ خدا که در آن آسمانها افروخته گشته از هم خواهد پاشید و عناصر از حرارت گداخته خواهد شد (۱۳) لیکن انتظار مي‌کَشیم آسمان و زمینِ نَوّرا بحَسَبِ وعدهٔ آن که در آنها راستي قرار مي‌گیرد * (۱۴) پس اي محبوبان چون انتظار مي‌کَشید این چیزهارا سعي نمائید که بی‌داغ و بي‌عیب نزدِ او یافت شوید (۱۵) و حلمِ خداوندِ مارا سببِ نجات دانید چنانچه برادرِ محبوبِ ما پَولُس نیز بحَسَبِ عقلي که بوَي داده شده است بشما نوشته است (۱۶) چنانچه در همهٔ کتابتها نیز این چیزهارا بیان مي‌نماید و در این مطالب مقاصدي چند هست که در یافتِ آن مشکل است و مردمانِ جاهل و متشکّي دروَي مي‌پیچند چنانچه در باقي کتابها در هلاكِ خود * (۱۷) پس شما اي محبوبان پیش آگاه شده با خبر باشید که مبادا بضلالتِ بي‌دینان از جا کنده شده از استقرارِ خود باز مانید (۱۸) و در توفیق و معرفتِ خداوند و رهانندهٔ ما عیسيِ مسیح نموّ نمائید و اورا هم حال و هم تا ابد جلال باد * آمین *

تمام شد نامهٔ ثانيِ عامّ پِطرُسِ حواري